

अभ्यास

क) समाजमा वर्ग निर्माण किन हुन्छ ?
→ सांस्कृतिक, धार्मिक र मूलतः आर्थिक फरकमा देखिएको विविधताका कारण समाजमा वर्गको निर्माण हुन्छ। त्यसैगरी स्रोतसाधनका पहुँच र अभाव र शक्ति र प्रतिष्ठाको भिन्नताका कारण पनि वर्गको स्थापना हुन्छ।

ख) वर्गीय विभाजनले निम्त्याउने समस्याहरू औल्याउनुहोस्।

→ विशेषगरी आर्थिक अवस्थालाई आधार मानेर समाजमा उच्च वर्ग, मध्यम वर्ग र निम्न वर्ग गरी तीन वर्ग रहेको पाइन्छ। कृषि र उद्योगको विकाससँगै समाजमा धनी र गरिब, सम्पत्ति धरका र नभरका, शोषक र शोषित वर्गमा विभाजित भयो। परिणामस्वरूप धनी स्थापना धरका वर्गीय विभाजनका कारणले प्रकृतिका समस्याहरू निम्तिन सभन्दा:

- राज्यबाट वितरण सेवासुविधा र स्रोतसाधनको समतामूलक वितरण हुन सक्दैन।
- सामाजिक, सांस्कृतिक, शैक्षिक, आर्थिक विविधता हुनु।
- तल्लो वर्गका मानिसहरू समाजमा हेपिनु, शोषण तथा दमनको सिकार हुनु।
- समाजमा गरिबीको रेखामुनि रहेका व्यक्तिहरूको सह-रथामा वृद्धि हुन्छ र दुःखको अवस्था पनि सिर्जना हुन्छ।
- विभिन्न विकासका योजनाहरूमा सबै नागरिकको सहभागिता समान सपना हुन सक्दैन र अपेक्षित परिणाम प्राप्त हुँदैन।

ग) सामाजिक स्थापनाका उपायहरू बुझाउनु समा. लेखनुहोस्।

→ पछाडि पार्ने वा पारिष्का वर्ग वा निम्न वर्गको उत्थान गरी समाजमा अरुसरह सम्मान सामाज्य जीवनयापन गर्न सक्ने अवस्थामा पुऱ्याउनु सामाजिक स्थापना हो। सामाजिक स्थापनाका उपायहरू निम्न रहेका छन्:

- समावेशीकरणको सिद्धान्त अनुसार पछाडि पारिष्का वर्गहरूलाई राज्यको मूलधारमा समावेश गर्नुपर्छ।
- सामाजिक स्वतन्त्रता र सव्भावलाई हानि गर्ने हरेक किसिमका कुरीति र विषि विसङ्गतिहरूलाई हटाउन जरुरी छ।

- देशमा रोजगारीको सिर्जन, शिक्षा र व्यावसायिक सिप प्रदान, पुँजी र अवसरको सहज उपलब्धता जस्ता उपग्रहहरू पनि अवलम्बन गर्न सकिन्छ।
- सबै जाति, वर्ग, लिंग र समुदायको समान सहभागिता र समोच्चरी प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्नुपर्छ।
- सबै नागरिकलाई समाजता, मानवअधिकार र सामाजिक व्याप सुनिश्चित गर्न कानूनको कडाइका साथ कार्यान्वयन गर्नुपर्छ।

घ) नेपालको सामाजिक स्पातरणको अवस्थाको चर्चा गर्दै साथीलाई पठाउने पत्रको नमुना तयार पार्नुहोस्।

मिती: २०७२/०९/२३

प्रिय सित्त,

म यता आरामै छु र तिमी पनि त्यहाँ कुशलमंगल नै छौं होला भन्ने आशा गर्दछु। यस पत्रमाफत तिमिले बुझ्न खोजेको विषय, नेपालको सामाजिक स्पातरणको अवस्थाबारे मैले जेठो र बुझेको कुराहरू वर्णन गर्दै छु।

समाजमा विभिन्न वर्णले गर्दा कसको स्थापना ^{प्रयो} सुस्के हुन्छ र पछि समष्टी अन्तरालसंगै ती वर्गका मानिसहरूमा विभेदको सिर्जन हुन थाल्यो।

परिणामस्वरूप समाजमा असमानता, अत्याय, शोषणजस्ता क्रियाकलापहरू बढ्न थालेका थिए। त्यसरी पछाडि पारिस्का निम्न वर्गको उचाइका लागि भनेर नै नेपालमा सामाजिक स्पातरणको अवधारणा भित्रिएको थियो। वर्तमान

समयमा नेपालमा सामाजिक स्पातरणको अवस्थामा विभिन्न सुधारामुक्त परिवर्तन देख्न सकिन्छ। पछिल्लो समयमा देखा परेको शिक्षा तथा चेतनाको विकास, राजनीतिक जागरण र संवैधानिक स्वयं कानुनी व्यवस्थामा, प्रस्को अधुनिकीकरणले गर्दा नै सामाजिक स्पातरणको स्तरमा वृद्धि प्रस्को छ।

समावरी सिद्धतअनुसार रज्यका सबै क्षेत्रमा महिला, दलित, अपाङ्गता प्रस्का व्यक्ति, मधेशी, अल्पसङ्ख्यक जाति जनजातिहरूको लागि, विशेष सुविधा र आरुणको व्यवस्था गरिस्को छ। लक्षित वर्ग तोकै तिको उचाइका लागि जनचेतनामूलक स्वयं आर्थिक कार्यक्रमहरू सञ्चालन प्रस्का छन्। अतः सामाजिक

समानता सहितको व्यापपूर्ण समाज निर्माण गर्न पनि उल्लेखनीय प्रयासहरू प्रस्का छन्। यसरी विस्तारै नेपालमा सामाजिक स्पातरणको अवस्थामा परिवर्तनका किरणहरू देखिदै छन् र यो सबैका लागि स्वयं सुसीको विषय पनि हो।

अहिलेलाई चाहिँ यति जानकारिमा नै यो पत्रमा पुर्ण विराम लगाउँछु। उक्त कुरा फेरि उक्तै पत्रक गरौला।
तिमी साथी,
सहया खतिवडा

३) किन सामाजिक आधारलाई वर्ग विभाजनको मुख्य आधार मानिन्छ?

मानिसको व्यवितव र जीवनशैलीलाई उसको सामाजिक अवस्थाले नै निर्धारण गरेको हुन्छ। समाजमा व्यक्तिको व्यवहार रहनसहन, पद र उसले अनुसरण गर्ने परम्परा र संस्कृतिले नै मानवको चरित्रको वर्णन गर्दछ। साथै सामाजिक फाससंग सांस्कृतिक, आर्थिक, जातीय पहिचान र पदीय स्तर जोडिने प्रस्कोले सबै विषयलाई सामाजिक आधारमाफत बुझ्न र विश्लेषण गर्न सहज हुन्छ। तसर्थ बहुआयामिक सामाजिक आधारलाई वर्ग विभाजनको मुख्य आधार मानिन्छ।

→ सामाजिक आधार वर्ग विभाजनको आधार हो। किनभने समान जाति, धर्म, संस्कृती पद, सामाजिक स्तर प्रस्काहरूको स्वयं वर्ग हुन्छ र फरक स्तर प्रस्काहरूको उच्च वर्ग निर्माण हुन्छ। समाजमा उच्च वर्ग भनिनेले कमजोर वर्गलाई हेजे, शोषण गर्ने, विभेद गर्ने जस्ता व्यवहारहरू गर्छन्। तल्लो वर्ग र उच्च वर्गको बिच दूरी चलिस्को हुन्छ। यसले अक्सर र अधिकारमा फरक पार्छ, त्यसैले समाजमा वर्ग बनिन्छ।

लैङ्गिक समवेशिता

च) जैविक र सामाजिक लिङ्गका भूमिकाहरू तालिकामा देखाउनुहोस्।
 → जैविक लिङ्गका भूमिकाहरू:
 कु) शारीरिक तवरले महिला र पुरुषमा फरककात ल्याउँछ।
 ख) मातृको पुस्तालाई निरन्तरता दिन्छ।
 ग) जैविक लिङ्गका प्रज्वलन स्वास्थ्यको बौरमा जानकारी प्रदान गर्छ।
 → सामाजिक लिङ्गका भूमिकाहरू:
 १) लिङ्गको आधारमा हुने व्यवहार र चिन्तनको निर्माण गर्छ।
 २) समाजमा पुरुष, महिला र तेश्रो लिङ्गका व्यक्तिको विकास निर्धारण गर्छ।
 ३) समवेशीकरणको सिद्धान्तलाई सहज बनाउँछ।
 द) लैङ्गिक समता विषयमा कुनै एक विषयको अध्ययन गरी त्यसको व्याख्या गर्नुहोस्।
 → महिला अधिकारको स्वाल
 मानव परस्का नाताले प्राप्त गर्ने सम्पूर्ण अधिकारहरूको साथै प्रकृतिले दिएको विशेष जिम्मेवारी उठाउनुका लागि महिलालाई नग्राई नहुने कुनै एक महिला अधिकारमित्र पदछ। यसमा गर्भ धारण गर्ने पाउने, सुरक्षित मातृत्व, तलब सहित सुक्करी र विदा, स्तनपात गराउने अधिकार सहितको सम्मानित र मर्यादित जीवन पदछ।
 नेपालको संवर्धनमा महिलाविरुद्धको विभिन्न सामाजिक, सांस्कृतिक क्षेत्रमा विद्यमानका उभैपति दौरदौरी बीचमा भेदभाव कायम रहेको छ। धार्मिक वा सांस्कृतिक आँझमा गरिसका महिला प्रतिको भेदभावका व्यवहार अझै पनि अधिकांश ठाउँमा कायम छ। महिला असक्षम र पुरुष मात्र सक्षम भन्ने जस्ता सामाजिकीकरणको प्रक्रियाले लैङ्गिक विभेद सिर्जना गरेको छ। पारिवारिक सदस्य, परम्परावादी सौच, शिक्षाको अक्सरबाट महिलालाई वन्धित गरिनु, महिलामा शसतिकरण व्यापक र प्रभावकारी नहुनु महिला पद पढ्नका प्रमुख कारणहरू हुन् भन्ने यिनै सामस्याहरू लैङ्गिक स्वाल पनि हुन्।
 अतः महिलामाथि हुने विभेद र शोषणको अन्त्य गर्ने, समतामूलक समाजको निर्माण गर्ने, समाजमा रहेको कुरीति र जडको अन्त्य गर्ने सामाजिक रूपान्तरण गर्ने आवश्यक छ।

अवधारणः
 क) लैङ्गिक समवेशीकरणका लागि परस्का थप प्रयासहरू खोजी गरी उल्लेख गर्नुहोस्।
 → लैङ्गिक समवेशीकरणका लागि परस्का थप प्रयासहरू यस प्रकार हुन्ः
 १) नेपालमा विभिन्न पृष्ठवर्षीय योजना मर्मत लैङ्गिक समता, लैङ्गिक शसतिकरण र समवेशीतालाई जोड दिनुको छ।
 २) वि.सं. २०६३ मा संशोधित नागरिक सेवा ऐनले पितृविरुद्ध सामाजिक समुहलाई थप प्रतिशत आरक्षणको व्यवस्था गरेको छ।
 ३) महिलामा शसतिकरणका लागि महिला, बालबालिका तथा जेष्ठ नागरिक मन्त्रालयको स्थापना भएको छ।
 ४) स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालयले महिला समता तथा सामाजिक समवेशीकरण रूढि मूल गरेको छ राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, सभामुख र उपसभामुख स्थानीय तहमा प्रमुख र अप्रमुख फरक लिङ्गको हुनुपर्ने व्यवस्था संविधानमा रहेको छ।
 ५) नेपालले लैङ्गिक समता, सामाजिक न्याय, समान व्यवहारका लागि अन्तर्राष्ट्रिय समझौताहरूमा प्रतिबद्धता जडि गरेको छ।
 ख) नेपालमा लैङ्गिक समवेशीकरणका प्रयासहरूका कारण आस्का परिवर्तनहरूको चर्चा गर्दा आस्का विनमा के के गर्नुपर्ने सुझाव दिनुहोस्।
 → नेपालमा लैङ्गिक समवेशीकरणका प्रयासहरूका कारण आस्का परिवर्तनहरू यस प्रकार रहेका हुन्ः
 १) रक्ष सञ्चालनको मूलधारमा महिलाहरूको पहुँच र समवेशीतामा वृद्धि भएको छ।
 २) महिला विरुद्ध हुने दाइजो प्रया, दाउपडी, देउकी प्रयाजस्ता विरुद्ध विरसङ्गतिहरू ह्यनीकरण भएका छन्।
 ३) निर्माण निर्माण प्रक्रियाको हरेक चरणमा अनुपसङ्खक, लैङ्गिक समुहलाई पनि सम्मिलित हुने अक्सर वढेको छ।
 ४) महिलालाई शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी र सामाजिक सुरक्षाका सम्भावक विमिदका आधारमा अक्सर प्रदान गरिसकाले उनीहरूको व्यक्तित्व र पनि विकास भएको छ।
 ५) समतामूलक समाज विस्तारै निर्माण हुँदै छ।

→ अबका दिनमा लैङ्गिक समोवेशीकरणका प्रथमका समावेशीताका सवाल अन्तर्गत निम्न विषयमा ध्यान पुर्याउनु पर्ने:

- समतामूलक समावेशी सिद्धान्त अनुसार केवल आवश्यकता पैसा र दमिती लागेमा मात्र विशेष अधिकार प्रदान गर्न जरुरी छ।
- धार्मिक तथा लैङ्गिक अल्पसङ्ख्यक व्यक्तिमा पक्षमा पनि सुधारामक प्रयासहरू निम्त्याउन जरुरी देखिन्छ।
- केन्द्रमा मात्र सीमित निकायहरूलाई दुर्गम क्षेत्रमा पनि महिलाहरूको हकमा विस्तार गर्नुपर्छ।

ग) लैङ्गिक समोवेशीकरणको अवधारणा किन आवश्यक पारेको हो? कारण दिनुहोस्।

→ लैङ्गिक समोवेशीकरणको अवधारणा निम्न कारणले गर्दा आवश्यक पारेको हो:

- 1) महिलाका लागि कल्याणकारी कार्यहरू सञ्चालन गर्नुपर्ने आवश्यकता हुनु।
- 2) महिलाहरूको आर्थिक उत्पादनशीलता बढाउन र विकासमा महिलाको सहभागिता बृद्धि गराउने उद्देश्य भएकाले,
- 3) महिला र पुरुषको रहेको असमानता घटाउन समाजको अवधारणा अनुसार असम्य प्रदान गर्नुपर्ने भएकाले,
- 4) सबै लिङ्ग र वर्गका व्यक्तिको संयुक्त प्रयासबाट समृद्ध र शान्त समाज स्थापना गर्ने युगिन माग रहेकाले।

घ) लैङ्गिक समोवेशीकरणका चरणहरू उल्लेख गर्दै महिला सशक्तीकरणका उपायहरू लेख्नुहोस्।

→ लैङ्गिक समोवेशीकरणका चरणहरू यस प्रकार रहेका छन्:-

- क) कल्याणकारी अवधारणा
- ख) विकासमा महिला
- ग) महिला र विकास
- घ) लैङ्गिकता र विकास

→ महिला सशक्तीकरणका उपायहरू:

- महिलाहरूलाई शिक्षा, अधिकार र रोजगारी प्रदान गर्नु।

महिलाहरूको हक अधिकारको सचेत हुनु र संरक्षण गर्नु।

- सामाजिक बुरी र विकृतिहरूको पूर्ण निवारण गर्नु।
- सामाजिक सचेतता, सहभागिता र समोवेशीतालाई महत्त्व दिनु।

ड) नेपालमा लैङ्गिक समोवेशीकरणमा प्रमुख प्रयासहरूको समीक्षा गर्नुहोस्।

→ नेपालमा समोवेशीकरणको अवधारणा अनुसार विद्यमान लैङ्गिक विभेदहरूको उन्मूलन गरी लैङ्गिक समानता कायम गर्ने विभिन्न प्रयासहरू प्रमुख छन्। सरकारी पक्षबाट स्वैच्छिककाकुली तथा नीतिगत प्रयासहरू प्रमुख छन् भने गैरसरकारी क्षेत्रबाट पनि सचेतीकरण क्षमता विकासमा आधारित विभिन्न प्रयासहरू प्रमुख छन्। लैङ्गिकतामा आधारित राजनीतिक, आर्थिक र सांस्कृतिक असमानताका गरी लैङ्गिक समानता कायम गर्नुका लागि राज्य-स्तरबाट विभिन्न प्रयासहरू प्रमुख छन् जसलाई निम्न अनुसार उल्लेख गर्न सकिन्छ।

- दैवी योजनामा पहिलोपटक किस किसका महिला सहभागिता प्रवर्धन गर्ने दुवै तर्फी तयार गरियो,
- निजामती सेवा, शिक्षक सेवा, सुरक्षा निकायमा आधारित सेवामा समोवेशी प्रतिस्पर्धाका लागि सुधारका काल मध्ये 33 प्रतिशत काल महिलाका लागि आरक्षण गरिएको छ,
- धार्मिक सम्पत्तिमा परिवारमा प्रमुख होरा र होरिनी समान हकको व्यवस्था छ।
- राष्ट्रपति र उपराष्ट्रपति फरक सम्पादन वा लिङ्गको हुनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ।
- सभामुख र उ सभामुखमध्ये एक जना महिला हुनुपर्ने व्यवस्था रहेको छ।

अन्ततमा, महिला विकासको विषय महिलाको मात्र नभई सिंगो राष्ट्रकै सवाल हो। पहिलो समसम विस्तार महिलाहरूको प्रोत्साहन र खुला आकाशको यात्रा गर्नुपर्ने छ।

- क) तलका प्रश्नको उत्तर लेख।
- ख) अपाङ्गता भएका व्यक्ति र उनीहरूको सुविधाका लागि आफ्नै गर्नुपर्ने कर्तव्यको बारेमा आफ्नो धारणा प्रस्तुत गर्नुहोस्।
- अपाङ्गता भएका व्यक्ति र उनीहरूको सुविधाका लागि आफ्नै गर्नुपर्ने कर्तव्यको बारेमा कर्तव्यहरू निम्न छन्:
  - उनीहरूको आवश्यकता परिपूर्ति गर्न सक्दो प्रयास गर्नुपर्छ।
  - उनीहरूलाई दया र सहानुभूतिमत्ता प्रेरणा र सहयोग प्रदान गर्नुपर्छ।
  - विभिन्न सामाजिक कार्य र भेला-सम्मेलनमा उनीहरूको उपस्थिति सम्मान गर्नुपर्छ।
  - अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई प्रदान गरिएको अधिकार र विशेष सेवासुविधाको संरक्षण हामीले सचेत भएर गर्नुपर्छ।
  - अपाङ्गता व्यक्तिलाई विद्यालय, कार्यालय तथा सार्वजनिक स्थानमा सहजतका साथै सुविधा प्रदान गर्नुपर्छ।

- ख) नेपालमा अपाङ्गतालाई कुसी वर्गीकरण गरिएको छ?
- नेपालमा अशक्तताको गम्भीरताका आधारमा अपाङ्गतालाई ४ वर्गमा वर्गीकरण गरिएको छ। ती यस प्रकार छन्:
  - क) पूर्ण अशक्त अपाङ्गता
  - ख) अति अशक्त अपाङ्गता
  - ग) मध्यक अपाङ्गता
  - घ) सामान्य अपाङ्गता

- ख) अपाङ्गता भएका व्यक्तिले प्रयोग गर्ने विभिन्न प्रकारका उदाहरणहरूको छोटो परिचय दिनुहोस्।
- अपाङ्गता भएका व्यक्तिले प्रयोग गर्ने विभिन्न प्रकारका उपकरणहरू यस प्रकार छन्:
  - १) वैशाखी र व्हील चियर (wheel chair): हिंडलमा समस्याभएका व्यक्तिले प्रयोग गर्दछन्।
  - २) चस्मा र हिंडले लठ्ठी: दृष्टि कमजोर भएका व्यक्तिले प्रयोग गर्दछन्।
  - ३) मन्तव्य आँसु: श्रवण शक्ति कम भएका व्यक्तिले यसको प्रयोग गरेर ध्वनि प्रष्ट मिल्ने गर्दछन्।

- ४) Screen Reader: कुनै जानकारीलाई ध्वनिमा परिणत गरेर व्यारणा गर्छ।
- ५) स्क्रिनका विद्युतीय उपकरणहरू: बोलन अनि सुन्न नसक्ने व्यक्तिहरूलाई विभिन्न विद्युतीय उपकरणहरूको प्रयोग गरेर आवश्यक कुरा सिक्नुपर्छ।

- ग) अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई दया हेइत सहयोग र सम्मानको खाँचो छ। यस भनाइमा आफ्नो विचारहरू समेटेर एक सम्पादकीय तयार पार्नुहोस्।
- **सम्पादकीय**
गोस्वा पत्र
'अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई सहयोग र सम्मानको खाँचो'

शरीरका अङ्गहरू र शारीरिक प्रणालीमा भएको समस्याको कारण भौतिक, सामाजिक, सांस्कृतिक वातावरणका साथै सञ्चार समेतबाट सिर्जना भएको अवस्थाको समेत दैनिक क्रियाकलाप सामान्य रूपमा सञ्चालन स्वयं सामाजिक जीवनमा सहभागी हुन सकिने हुने अवस्थालाई अपाङ्गता भनिन्छ। हामी समाजमा निम्न प्रकाश अपाङ्गता भएका व्यक्तिले रहेका छन्। उनीहरूले विभिन्न प्रकारका व्यक्तिगत र सामाजिक समस्याहरू भोगिरहेका हुन्छन्। अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई दया हेइत सहयोग र सम्मानको खाँचो छ।

अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई अरुले 'किचरा', 'तँ कुसी बाँच्छस्', वा 'आमापुदि तँलाई कुस्ने पाल्छ' जस्ता शब्दले अपाङ्गता व्यक्तिको मनोबल कमजोर हुन पुग्छ र बाँच्ने आशा मर्दछ। स्वयं अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई अरुले दया गरेको मत पर्दैन। कस प्रेरणा, सहयोग र सम्मान गर्दा उनीहरू उत्साहित हुन्छन् र आत्मविश्वास पनि बढ्छ। अपाङ्गता भएका व्यक्तिला पनि विभिन्न प्रतिभा र क्षमताहरू हुन सक्छन्। ती प्रतिभालाई बाहिर ल्याउन सहयोग गर्नुपर्छ। मानिसलाई दया र माया पनि चाहिन्छ तर दया र माया सधैं अनि सबैबाट नपाउन सकिन्छ। काम गर्ने अवसर पाएका जिब्दाभिर आत्मनिर्भर पार्न बाँच्न सकिन्छन्। चुनौती हुन्छन् त्यहाँ अक्सर पनि हुन्छन्।

क) तपाईंको आफ्नो धार्मिक पहिचान फाँकेर स्वयं वा लेख तयार पार्नुहोस्।

लेख

गोर्खा पत्र

'हाम्रो संस्कृति, हाम्रो पहिचान'

संस्था स्वतंत्रता

हिन्दु धर्मलाई सबैभन्दा पुरानो धर्म मानिन्छ। त्यसैले यसलाई सनातन धर्म पनि भनिन्छ। योग, प्रणायाम, ज्योतिषशास्त्र, हस्तरेखा तथा वास्तुशास्त्र जस्ता विज्ञान हिन्दु संस्कृतिका अज भनिन्छन्। अर्को उपर धर्म हो र अर्कोलाई दुःख दिनु पाप हो भन्ने हिन्दु धर्मको मुल अर्थ आदर्श हो।

वेद, गीता, पुराण, उपनिषद्, रामायण आदि हिन्दु धर्मका धार्मिक ग्रन्थहरू हुन्। यी ग्रन्थहरू र्ख पुस्ताबाट अर्को पुस्तामा ^{मौखिक} सन्तानमा हस्तान्तरित हुँदै आएका थिए। यस धर्मअनुसार ३३ कोटी देवीदेवता हुन्छन्। मूलतः महायता राखिन्छ। प्रकृतिमा परमात्मा सबै चीजहरू स्वयं सबै प्राणी र वनस्पति इश्वरका अंश हुन् भन्ने मान्यता राखिन्छ। हिन्दुहरू गणेश, सूर्य, देवी, विष्णु, शिव, राम, कृष्ण लगायतका देवी देवता मूढन। जनार्दन र वनस्पति, पहाड, समुद्र नदीलाई पनि इश्वरका सभा पुजा आराधना गर्दछन्।

हिन्दु देवी देवताको स्थापना गरिन्छा मन्दिरहरू हिन्दुहरूका धार्मिक स्थल हुन्। नेपालमा पशुपतिनाथ, मुक्तिनाथ, मन्मथनाथ लगायत सधै तीर्थस्थलहरू रहेका छन्। हिन्दु धर्मावलम्बीहरूले जन्मपछिमा, दसैं, तिहार, शिवरात्री, रामनवमी, दशै लगायतका ~~स~~ चाडपर्वहरू मनाउँछन्। हिन्दु धर्म धेरै समयदेखि चलिआएको धर्म हो जुन हल सम्म चलिआएको छ। हिन्दु धर्मको विशेषता यस धर्मका विभिन्न आस्था र विश्वासका स्रोत हुन्।

ख) नेपालका विभिन्न धर्मका सभामा कुराहरू पहिचान गरी स्वीची तयार पार्नुहोस्।

नेपालका विभिन्न धर्मका सभामा कुराहरू:-

- भक्तिसंघर्ष र सत्कारमा विश्वास गर्ने,
- गरीबलाई दान दिनुपर्ने,
- लोभ नगर्ने, क्षमा गर्ने,
- प्रेम, दया, सदाचार, ईश्वरप्रति आस्थावान हुने।

ग) नेपालका नक्सामा विभिन्न ठाउँमा बस्ने मुख्य मुख्य जातजातिहरूको बसोबासको क्षेत्र देखाउनुहोस्।

क्षेत्रफलको हिसाबले नेपाल विश्वको मध्यम आकारको मुलुक मानिन्छ। यद्यपि नेपाल विविधताले भरिपूर्ण छ। नेपालमा भौगोलिक, जाति, प्रायिक, धार्मिक तथा सांस्कृतिक विविधता स्पष्ट देख्न पाइन्छ। यसर्थ नेपाल बहुजातीय, बहुभाषिक, बहुधार्मिक र बहुसांस्कृतिक देश हो। क्षेत्री, ब्राह्मण, मगर, थारु, नेवार, मुस्लिमान, राई, गुरुङ जस्ता जातिहरू यहाँ बसोबास गर्दछन्।

→ नेपालको विभिन्न ठाउँमा बस्ने मुख्य मुख्य जातजातिहरूको बसोबासको क्षेत्र निम्नानुसार रहेका छन्। :-

- बाहुन/क्षेत्री → गुल्मी, पर्वत, स्याङजा, चितवन, कास्की, मोरङ।
- मगर → गण्डकी अञ्चल र रुकुम रोल्पा।
- थारु → तराई प्रदेश र दाङ, सुर्खेत, चितवन जस्ता पश्चिमी मधेसमा जिल्लाहरूमा बसोबास गर्दछन्।
- नेवार → मूल थुलो काठमाडौँ उपत्यका र अन्य सहरी क्षेत्रहरू।
- तामाङ → काठमाडौँ उपत्यका लगायत मुख्य पहाडी क्षेत्रमा र सो वरिपरिका जिल्लाहरूमा।
- शेर्पा → मुख्य थुलो सोलुखुम्बु ग्रन्थ पनि पूर्वमा ताप्लेजुङ देखि पश्चिममा सिन्धुपाल्चोकको हेलम्बुसम्म बसोबास गरेको पाइन्छ।
- लिम्बु → पूर्वको संखुवासभा, तेह्रथुम, धनकुटा, पाँचथर र इलाम।
- चेपाङ → मकवानपुर र चितवन।
- राउत → मध्यपश्चिम र सुदूरपश्चिमका पहाडी जिल्लाहरू दैलेख, जाजरकोट, सुर्खेत, सल्यान र अछाम आदि जिल्लाहरूका जडगलमा।

घ) नेपालमा मानिने धर्महरूमा सबभन्दा थप खेजी गरी रूख लेख तयार पारुहोस्।

लेख
गोर्खा पु
नेपालमा पाइने धर्महरू।

सभ्यता स्वतंत्रता
धर्मको अर्थ धारण गर्नु भन्ने हुन्छ। यसरी कुनै चालचलन, संस्कार, रीतिरिवाज आदि मान्यताको अवलम्बन गर्नु नै धर्म हो। धर्म प्रत्येक समुदाय वा सम्प्रदाय पिच्छे फरक हुन सक्छ। प्रत्येक धर्मको पालना फरक फरक तरिकाले गर्ने सकिन्छ। त्यसैगरी धर्मको मान्यता तथा सार पनि अलग-अलग हुन्छ।

नेपाल धार्मिक, सांस्कृतिक विविधता युक्त देश हो। प्राचीन कालदेखि नै नेपाल विभिन्न धर्म मान्ने मानिसहरूको बसोबास गर्ने थलो हो। यहाँ हिन्दु, बौद्ध, ईस्लाम लगायत विभिन्न धर्म मान्ने मानिसहरूको बाहुल्यता रहेको पाइन्छ। धर्म मान्ने मानिसको संख्याको आधारमा पनि क्रमशः हिन्दु, बौद्ध, मुस्लिम, किराँत, क्रिश्चियन जैन मान्ने मानिसहरू नेपालमा रहेको पाइन्छ। ८०% भन्दा बढी मानिसहरू हिन्दु र ५% मानिस बौद्ध धर्मावलम्बीहरू हुन्। यी बाहेक इस्लाम, साई, किराँत, शिखलगायत अन्य धर्मावलम्बीहरू पनि उत्तिकै स्वतन्त्र रूपमा रहेका छन्। धर्मसन्तर्गत यी विभिन्न धर्म मान्ने मानिसहरू नेपालमा बसोबास गर्ने भएपनि नेपालमा धार्मिक सहिष्णुता भने पाइन्छ।

यी धर्महरू सम्बन्धमा विभिन्न सम्प्रदाय तथा अ-सम्प्रदायमा परिमार्जित हुँ गएको पाइन्छ। नेपाली समाजमा प्रकृति, पितृ तथा सदृश्य शक्तिको पुजा गर्ने प्रचलन पनि रहेको छ। सबै धर्मको आ-आफ्नो आस्था र विश्वास रहेको पाइन्छ।

अभ्यास
क) समातामूलक समाजको परिचय दिनुहोस्।
→ समातामूलक समाज भनेको त्यस्तो समाज हो जो समोवेशी समाजभन्दा उन्नत रूख स्तरमाथिको मानिन्छ। त्यस्तो समाजमा सबै नागरिकलाई समात पुँचको व्यवस्था हुन्छ भने जात, जाति, लिङ्ग, वर्ण, आर्थिक अवस्था, शारीरिक अवस्था, सामाजिक तथा सांस्कृतिक अवस्थाका आधारमा भेदभाव गरिँदैन।

- ख) समातामूलक समाज निर्माण गर्ने उपायहरू प्रस्तुत गर्नुहोस्।
→ समातामूलक समाज निर्माण गर्ने आधारहरू यसप्रकार रहेका छन् :-
- १) स्वतंत्र सशक्तिकरण: समातामूलक समाज निर्माणका लागि पिछडिएका र अवस्था उल्लेखतलगायतका सशक्तिकरण उपायहरू अवलम्बन गर्नुपर्छ।
- २) मूल प्रवाहीकरण: विकासमा सबैलाई अघि बढाउन समावेश गरिने।
- ३) हस्तक्षेपकारी नीति: कानुनको निर्माण गरेर व्यवस्था गर्ने।
- ४) रोजगारमूलक लक्षित कार्यक्रम: पिछडिएका क्षेत्र, जाति, लिङ्ग र आर्थिक फौजपत भएका वर्गका लागि रोजगारमूलक लक्षित कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्नुपर्छ।
- ५) सुशासन: समातामूलक समाज निर्माणका लागि सुशासन अनिवार्य सत हो।
- ६) समोवेशीकरण: पछाडि परेका जातिहरूलाई अगाडि बढाउन विकासमा।

ग) नेपालमा समोवेशीकरणका लागि प्रस्तावहरूको समीक्षा गर्नुहोस्।
→ नेपालमा समोवेशीकरणका लागि प्रस्तावहरू हुँदै आइरहेका छन्। सरकारी पदाबाट संवैधानिक कानुनी तथा नीतिगत प्रस्तावहरू प्रस्ताव हुन भने गैरसरकारी क्षेत्रबाट पनि सचेतीकरण समात विकासलगायतका विविध प्रस्तावहरू प्रस्ताव हुन। दुवादुत, देउडी, धार्मिकलगायतका युवाको अन्यायका लागि कानुनी व्यवस्था र विशेष कार्यक्रमहरू सञ्चालन हुँदै आएका छन्। साथै समोवेशीकरणका लागि राष्ट्रपति र उपराष्ट्रपतिको निर्वाचन फरक फरक लिङ्ग वा समुदायको हुने गरी निर्वाचन हुने व्यवस्था छ। सभामुख र उपसभामुखमा रूख जना महिला हुनुपर्ने छ। महिला, आदिवासी / जनजाति, मधेसी, दलित, उमाङ्ग तथा

पिछडिस्के क्षेत्रका लागि सरकारको व्यवस्था छ। यसरी नेपालमा समीचीन ढंगका लागि विभिन्न कदम चालेको देखिन्छ।

- घ) समतामूलक समाज निर्माणमा तपाईले खेल्न सक्ने भूमिकाको सूची तयार पार्नुहोस्।
- समतामूलक समाज निर्माणमा मैले खेल्न सक्ने भूमिकाहरू यस प्रकार छन्:
  - १) पिछडिस्के क्षेत्र, जाति, लिंग र आर्थिक पहुँचैपन भएका वर्गका लागि रोजगार-मूलक लक्षित कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्ने,
  - २) अवसरवाट वञ्चित र पिछडिस्के नागरिकहरूलाई सर्वसुलभ शिक्षा, साक्षरता, सिपमूलक तालिम, निर्धारी पुँजीको उपलब्धतालगायतका सशक्तीकरणका उपायहरू अवलम्बन गर्ने,
  - ३) पिछडिस्के मानिसहरूलाई राजनीतिक समामा मात्र नभई आधुनिक सिप र प्रविधिको ज्ञान दिने आयआर्जनको कार्यमा बढी भन्दा बढी मात्रामा संलग्न गराई आत्मनिर्भर बनाउने,
  - ४) पिछडिस्के जाति, लिंगलाई वा समुहलाई आर्थिक, सामाजिक, राजनीतिक, सांस्कृतिक अधिकारहरूबाट सुसम्पन्न गराउने,
  - ५) पिछडिस्के जाति वा समुहहरूलाई विभिन्न किसिमका उपकरणहरू प्रदान गर्ने साथै उनीहरूलाई सक्षम बनाउने आदि जस्ता कार्य गरेर मैले समतामूलक समाज निर्माणमा सहयोग पुऱ्याउन सक्छु।

अब नेपालको संविधानमा वैदेशिक रोजगार सम्बन्धि नीति

द्वारा पुनः श्रम र रोजगार सम्बन्धी नीति

पू) वैदेशिक रोजगारीलाई शोषणमुक्त, सुरक्षित र व्यवस्थित गर्ने तथा श्रमिकको रोजगारी र अधिकारको प्रत्याभुति गर्ने यस क्षेत्रको नियमन र व्यवस्थापन गर्ने।

घ) वैदेशिक रोजगारीबाट आर्जन गरेको पुँजी, सिप, प्रविधी र अनुभवलाई स्वदेशमा उत्पादनमूलक क्षेत्रमा लगाउन प्रोत्साहन गर्ने।